

Vredebergkerk 10 december 2017 – tweede advent - afscheid en bevestiging ambtsdragers
Orgelspel
Welkom en mededelingen
De tafelkaarsen en de adventskaarsen worden aangestoken. De lichttekst wordt voorgelezen
Moment van stilte
Intochtslied 146c: 1 en 3

Bemoediging

v: Onze Hulp is in de Naam van de Heer
a: DIE HEMEL EN AARDE GEMAAKT HEEFT
v: zijn trouw duurt tot in eeuwigheid
a: ZIJN LIEFDE KENT GEEN GRENZEN.

Groet:

v: Genade en vrede van God onze Vader,
en van de Heer Jezus Christus
door de heilige Geest.
a: AMEN

Laten we Heer om ontferming bidden voor ons en voor de wereld waarin wij leven. Als responsie zingen we de coupletten 1, 2, 3 en 6 van lied 463.

Laten we bidden:

Liefdevolle God,
Wij bidden u voor de man of de vrouw voor wie de toekomst dreigend is.
voor wie niet weet van wie nog hulp kan worden verwacht.
Voor de man op de vlucht voor honger,
de vrouw in het tentenkamp in Syrië,
Voor de jongen die niet meer thuis kan komen vanwege zijn geaardheid,
voor de vrouw die niet meer naar de kerk durft te gaan vanwege de aanslagen.
Voor al die mensen zonder veilig thuis en zonder toekomst bidden wij U.

Licht in onze ogen,
redder uit de nacht,
geldt uw mededogen
nog wie U verwacht?

Voor de oude man bidden wij, die na het overlijden van zijn vrouw ontheemd achter bleef,
voor de ouders die afscheid moesten nemen van hun kind,
voor verdriet om het gemis van gezondheid,
voor gemis van een dierbare die nog wel leeft, maar er niet meer is.
Voor al die mensen die voor wie verdriet altijd aanwezig is bidden wij U.

Als der mensen trooster
roepen wij U aan:
noem de namelozen
met een nieuwe naam!

Voor de vrouw die haar depressie steeds weer ziet terugkeren,
voor het meisje dat niet ziet hoe mooi ze is.
Voor de jongen die niet weet wat hij met zijn leven aanmoet.
Voor mensen die leven in moeilijke relaties, thuis of op het werk.
Voor mensen die het niet lukt om rust te vinden in de drukte van hun bestaan.
Voor al die mensen in ons midden en om ons heen bidden wij U.

Herder, wil behoeden,
wie in 't duister valt.
Keer hun lot ten goede,
licht dat stralen zal!

Voor ons als gemeente bidden wij.
Voor mensen die hier kind aan huis zijn of zijn geworden
en voor mensen die nog een beetje op zoek zijn.
Voor goede bedoelingen die we niet altijd van elkaar verstaan,
en voor vertrouwen dat geleidelijk moet groeien. Daarom bidden wij

Kyrie eleison,
dat Gij u erbarmt,
onze kille koude
met uw licht verwarmt!
Amen

Voordat wij gaan lezen uit de bijbel
en voordat de kinderen naar de kindernevendienst gaan,
vragen wij God of wij door onze mensenwoorden heen
iets mogen verstaan van zijn roepstem.
We doen dit door lied 331 herhalend te zingen en daarna een poosje stil te zijn.
Als gebed om Gods Geest zingen we lied 331 (3 x) daarna stilte

Kindermoment (adventsproject) “Wie ben je?”

Projectlied advent: 1^e couplet mannen, 2^e couplet vrouwen en kinderen

Een wereld vol van donker
wacht op een spoor van licht.
Vanuit de hemel vonkt er
een ster, een goed bericht.

Wij zoeken naar een teken,
een spoor van hoop, een kind.
Het licht dat wij ontsteken
zegt: hoor, wie zoekt, die vindt.

Jesaja 40:3-11 Jenneke Bal is lector
Lied 315: 1 en 3 (Heb dank o God van alle leven)
Johannes 1: 19-28

Lied 528: 3, 4 en 5 Midden onder u staat Hij die gij niet kent

Geliefde mensen van God onze Heer,
Toen de evangelisten hun ervaringen met Jezus van Nazareth opschreven gaven zij elk hun eigen interpretatie aan wat zij over hem hadden gehoord. En om te begrijpen wie hij was gingen ze te rade bij de verhalen waar ze mee leefden. De verhalen uit de Joodse bijbel, de Tenach vertelden over een Messias, een zoon van David die redding zou brengen. En bij Immanuel, God met ons, als een belofte dat niet de wereldse machten het laatste woord zouden krijgen, maar dat er vrede zou komen; vrede die niet meer over gaat.

Veel beelden en verwachtingen vonden de evangelisten bij de profeet Jesaja. En Jezus heeft zichzelf misschien ook verwantschap gevoeld met de lijdende knecht uit het boek uit Jesaja. De poëtische taal van Jesaja over duisternis en licht klikte met de ervaringen die de evangelisten hadden opgedaan met Jezus. Misschien was het ook de overeenkomst van de historische contexten, waardoor juist dat boek van Jesaja zoveel werd geciteerd in de 4 evangeliën. In de tijd van Jesaja is er de onvrijheid vanwege de Babylonische ballingschap en in de tijd van Jezus is er de Romeinse overheersing.

Maar hoe komt die concrete situatie van onderdrukking eigenlijk aan de orde bij Jesaja? Jesaja is, net als de andere profeten van Israel, geen zweverig type dat zich richt op de hemel om de problemen op

aarde te ontvluchten.

Nee, zijn woorden richten zich juist op die specifieke sociale en politieke context en Jesaja richt zich tot concrete personen in die context. Jesaja benoemt wat recht is en wat onrecht. Hij wijst de oorzaak aan van de ballingschap; de ontrouw van het volk en van de koningen aan God. Maar daarna spreekt hij vanaf hoofdstuk 40 over een nieuw begin, over een belofte van toekomst wanneer de ballingen weer terug zullen keren. Na 200 jaar is het genoeg geweest en zal God de overgebleven terug naar huis brengen.

Je vraagt je misschien af of Jesaja echt wist wat er in de toekomst zou gebeuren. Het volk had net zo goed verdwenen kunnen zijn. Kon Jesaja echt in de toekomst kijken?

Wij kunnen dat in 2017 nog steeds niet. We voorspellen het weer voor de komende dagen, maar zelfs verkiezingsuitslagen kunnen we een week van te voren niet goed voorspellen.

Werd Jesaja dan echt iets ingefluisterd door God over wat er 200 jaar later zou gebeuren? Of was het een multi-interpretabele voorspelling, zo een die waarzeggers en horoscopen gebruiken om je in de maling te nemen? Van die voorspellingen die zo breed zijn dat ze altijd uitkomen?

Nee, het is eigenlijk veel eenvoudiger. De Jesaja die vanaf hoofdstuk 40 aan het woord is, dat is een andere Jesaja dan de persoon die het eerste deel heeft geschreven. De eerste Jesaja maakte mee dat zijn volk werd gedeporteerd naar Babylon. Maar een andere persoon die 200 jaar later leefde en erg thuis was in het gedachtegoed van Jesaja, die heeft het tweede stuk geschreven.

Ouderen onder u zullen wel weten hoe deze tweede Jesaja wordt genoemd: Deutero-Jesaja. Hij zag de politieke situatie in zijn tijd kenteren. De macht van Babel was aan het afbrokkelen en een nieuwe heerser verscheen op het toneel: Koning Cyrus van Perzië. Deze koning zou ervoor zorgen dat de kleine groep Judeërs die nog over was en nog steeds in ballingschap leefde, terug zou keren naar Jeruzalem. Deutero Jesaja voelt zich geroepen om dit te verkondigen, al had hij aanvankelijk wel zijn bedenkingen:

‘Wilt U werkelijk dat ik roep?

Wat zal ik roepen? Alle vlees is als gras,

de kracht van een mens is als een bloem op het veld,

het gras verdort, de bloem verwelkt wanneer uw adem eroverheen blaast

– wat zal ik dan in ’s hemelsnaam roepen?’

Deze sombere schildering van de vergankelijkheid van het leven was wel begrijpelijk, als je bedenkt dat al vele generaties Judeërs gestorven waren in ballingschap. Maar nadat hij zijn twijfels heeft geuit herpakt hij zich en zegt: Maar het Woord van God houdt altijd stand.

Klim daarom maar op die berg en verhef je stem, want er komen andere tijden.

God zal zijn volk weer door de woestijn voeren, zoals destijds na de bevrijding uit Egypte. Hij zal zijn volk doen terugkeren naar het beloofde land. Dwars door de woestijn. Baan daarom een weg door de woestijn, effen het pad door de wildernis, want de bevrijder is in aantocht. Hij zal als een herder met zijn volk meetrekken.

Het is deze tekst van Jesaja die Johannes de Doper aanhaalt in antwoord op de vraag wie hij is. Het gaat niet om hem. Hij maakt de weg vrij voor degene die werkelijk bevrijding zal brengen: Jezus Messias.

En zo ontstaat er een aardig driegesprek dat eeuwen omvat.

Deutero-Jesaja neemt de pen over van de eerste Jesaja en vertelt dat er na de ondergang weer licht zal komen in de duisternis.

Johannes borduurt daar op voort en zegt dat de Messias in aantocht is.

Kan dat dan zomaar? Heeft de historische context die eerst zo belangrijk lijkt dan geen betekenis meer? Jawel, maar in het Joodse denken is dit dé manier om een geloofsverhaal te vertellen. Want de geschiedenis van God met zijn volk is niet iets eenmaligs van lang geleden, maar een geschiedenis die elke dag opnieuw wordt beleefd. Gods bevrijding is niet verleden tijd en ook niet iets voor in de verre toekomst, maar zij gebeurt in het heden. En zodoende is zo’n tekst uit Jesaja ook in de tijd van Johannes actueel.

Je kunt het vergelijken met een Middeleeuwse Kathedraal.

Als je er binnenloopt word je getroffen door de gewijde sfeer, door de manier waarop het licht naar binnen valt, door de ruimte of de stilte. Wanneer je je verdiept in de ontstaansgeschiedenis van de kathedraal, dan kom je erachter dat er zeer kundige bouwmeesters eeuwenlang bezig zijn geweest om

de Kathedraal te bouwen. Dan zie je dat het plan soms halverwege is gewijzigd en dat de Kathedraal na de voltooiing nog vaak is aangepast aan nieuwe wensen.

Als je je verdiept in de details en de materialen dan blijken er vele verhalen te horen bij het ene verhaal van die grote Kathedraal. Dan gaat die Kathedraal leven en wordt zij een levende getuigenis van vele mensen die jou zijn voorgegaan in het geloof.

En wanneer je die Kathedraal bezoekt, misschien wel tijdens een huwelijksreis, of tijdens een bijzondere vakantie, dan voegt jouw eigen levensverhaal zich bij het verhaal van de Kathedraal. De Kathedraal komt in jouw levensboek. Je vergeet hem nooit meer. Maar die Kathedraal blijft ook in stand doordat jij er was, samen met andere levende mensen. Wanneer niemand de Kathedraal meer bezoekt, wanneer mensen God niet meer zoeken in de Kathedraal, dan verdwijnt hij vroeg of laat, omdat hij plaats moet maken voor iets anders. Die Kathedraal floreert dus en blijft in stand als zij in contact blijft met levende mensen.

Zo is het ook met de verhalen uit de bijbel. Zij hebben mensen nodig die hen blijven vertellen en actualiseren.

Wat deuterio-Jesaja en Johannes doen is het stokje van de traditie overnemen en er weer een nieuw hoofdstuk aan toevoegen. En is dat niet wat wij in de kerk ook doen?

Vandaag verbinden wij de verhalen van Jesaja en van Johannes met het verhaal van onze gemeente. Hun woorden helpen ons om de komst van de Messias te verwachten. Zij helpen ons om uit te kijken naar lichtpuntjes in het heden, tekenen van Gods bevrijding.

Wanneer we ons afsluiten van deze verhalen, wanneer het dode woorden voor ons worden waar we niet meer mee bezig zijn, dan weerspiegelen ze alleen nog onze sombere twijfels.

Dan leven we misschien met het idee dat de kerk toch een soort roepende in de woestijn is geworden. Dat er niemand is die nog luistert of nieuwsgierig is. Dat het eigenlijk een hopeloze zaak is en dat het wachten is tot de laatste het licht uitdoet.

Maar in gesprek met de tekst ontdekken we: Dat roepen in de woestijn van Johannes en van Jesaja, dat is geen wanhopig roepen. De woestijn is de plaats waar het volk onderweg is van slavernij of ballingschap, naar het beloofde land. En de stem verwoordt dat het tij gaat keren. Het is al begonnen, zegt de profeet.

In het gesprek ter voorbereiding van de dienst benoemden we zo ook de tijd waarin we nu leven. Een tijd waarin weer ruimte lijkt te komen voor geloof en zingeving.

Na een periode van sterke kerkverlating en een vrij negatieve houding tegenover alles wat met geloof te maken heeft, ervaren we dat het afzetten tegen de kerk nu verleden tijd is en dat we soms oprechte belangstelling tegenkomen van mensen die al jarenlang niks met zingeving of geloof hebben gedaan. Nadat we veel verplichtingen en dogma's achter ons hebben gelaten merken we ook bij onszelf dat geloven en naar de kerk gaan weer een vrije keus is geworden.

Dat betekent dat we getalsmatig misschien wel kleiner zijn geworden, maar ook dat we hier bij elkaar zijn als mensen die hier graag zijn.

En steeds meer dringt door dat we als kerk iets te bieden hebben in een samenleving waarin mensen zo eenzaam en verloren kunnen zijn. Dat het kostbaar is dat we een levende gemeenschap zijn waarin mensen naar elkaar en anderen omzien.

Met deze optimistische kijk op de kerk hebben Pieter en Cathrien besloten om het ambt van ouderling-voorzitter te aanvaarden. Ze hebben er zin in om samen met de kerkenraad en met u als gemeente op te trekken. Natuurlijk zien ze er soms ook tegenop. En er zullen ook momenten komen dat ze denken: 'Waarom ben ik hier ooit aan begonnen?'

Maar ook dan zijn Jesaja en Johannes broeders waar je goed mee in gesprek kunt zijn. En zijn er genoeg gemeenteleden op wie zij een beroep kunnen doen. Want als die Bijbelverhalen niet gaan over vroeger, lang geleden, maar ook vandaag actueel zijn, dan roept die stem ook u en mij:

'Baan voor de Heer een weg door de woestijn, effen in de wildernis een pad voor onze God'.

Ik denk dat dat een zinvolle roeping is voor ons als nieuwe kerkenraad, voor Pieter en Cathrien en voor Anita en Marianne, maar ook voor u als gemeenteleden: maak ruimte voor God. Maak tijd en ruimte vrij voor God, Overdenk hoe hij je kan bevrijden, wees stil bij de gedachte dat zij jouw leven tot hier heeft geleid. Maak ruimte voor God in jouw leven, in deze wereld en zie uit naar tekenen die zeggen: midden onder ons is hij aanwezig. Amen

(meditatief orgelspel)

Lied: 802: 1, 4 en 5

Collecte

Afscheid aftredende ambtsdragers

Vandaag nemen wij afscheid van een grote groep ambtsdragers. Sommigen zijn al voor de fusie in 2007 begonnen, anderen in 2007 of erna. Samen met u als gemeenteleden hebben zij de Protestantse Gemeente Oosterbeek-Wolfheze vormgegeven. Zij waren deel van een grote kerkenraad waarin de verschillende gemeenten waren vertegenwoordigd waaruit de P.K.N. ontstond. Inmiddels zijn we 10 jaar samen en denken we niet meer in termen van Hervormd en Gereformeerd. Dat maakte het mogelijk om na te denken over een nieuwe structuur met een kleinere kerkenraad. Daarmee wordt de vergaderlast voor veel mensen minder en ontstaat er meer ruimte voor het eigenlijke werk: dienst aan God, omzien naar elkaar en dienst aan de wereld. Ook is het in een kleinere kerkenraad makkelijker om een inhoudelijk gesprek te voeren.

U als gemeente blijft, net als vroeger, vertegenwoordigd door mensen die weten wat er leeft aan de basis. En het fijne is dat bijna alle mensen van wie we nu afscheid nemen als ambtsdrager, een deel van hun werk voortzetten, bijvoorbeeld als diaconaal medewerker of als coördinator van een sectie. Toch noemen we het afscheid, omdat zij afscheid nemen van het ambt van ouderling, diaken, ouderling kerkrentmeester of penningmeester.

Ik wil daarom naar voren roepen:

Janno Beelaerts van Blokland, Margret Mantes,

Liesbeth van Doorn, Luuk Murray,

Jantien Ruisch, Bep Scholten,

Alie Tijmes, Diny Timmer,

Dick Tulp, Greet Verhoef, Mirjam Waardenburg,

Wies Versteeg, Riet Merkens

Joop van der Voet. Sectiemedewerkers

Ook wil ik vragen of onze predikant in opleiding, Joanne Vrijhof naar voren wil komen.

Bij dit afscheid willen wij jullie dankzeggen voor de overtuiging, de inzet en de liefde waarmee jullie je hebben ingezet voor de kerk.

Wat blijft is de verbondenheid met het ambt, waarin alles wat vertrouwelijk tot jullie kennis is gekomen geheim zal blijven, ook na dit afscheid.

Graag nodig ik Tineke de Rijk, Jannie van Doorn en Hans van der Ros uit om een persoonlijk woord tot jullie te spreken.

...

Lied: 419: 1 en 3 (Mensen veel geluk)

De kerkenraad heeft bekend gemaakt dat Cathrien Batterink en Pieter Stolwijk bereid zijn om het ambt van ouderling op zich te nemen met de specifieke taak om samen het voorzitterschap van de kerkenraad vorm te geven. Er zijn daartegen geen bezwaren ingebracht. Ik wil Pieter en Cathrien vragen om naar voren te komen om zich voor te stellen en om bevestigd te worden in het ambt.

Pieter en Cathrien, jullie hebben al een stukje in het kerkblad geschreven, maar zouden jullie je hier toch kort kunnen presenteren?

Lied: 362: 1

Opdracht

Gemeente van onze Heer,
In het vergaderen en onderhouden van zijn kerk
maakt God gebruik van de dienst van mensen
aan wie in de gemeente een bijzondere taak wordt toevertrouwd.
Alle ambtsdragers hebben samen
de verantwoordelijkheid als kerkenraad
om de gemeente en elkaar
in het vieren, leren en dienen
bij de heilsgeheimen te bewaren:
voor alle dingen zoeken wij immers
Gods koninkrijk en zijn gerechtigheid.

De ambtsdragers doen hun werk met steeds voor ogen hoe Jezus leefde,
die niet kwam om te heersen, maar om te dienen.
Of zoals de apostel Petrus zegt:
Laat ieder van u de gave die hij van God gekregen heeft,
gebruiken om de anderen daarmee te helpen,
zoals het goede beheerders van Gods veelsoortige genade betaamt.

Beste Cathrien en Pieter, ik verzoek jullie antwoord te geven op de volgende vragen:

Gelofte

Voel je je geroepen om 'ja' te zeggen op de vraag vanuit de kerkenraad om ouderling en voorzitter te worden en verbind je deze roep met je geloof in God?

Beloof je om je taak als ouderling-voorzitter waardig en trouw te vervullen met liefde voor de gemeente en voor alle mensen die God op je weg brengt.

Beloof je geheim te houden wat je in vertrouwen wordt verteld en beloof je om je taak te vervullen overeenkomstig de orde van de kerk?

Wat is daarop je antwoord? Cathrien, Pieter.

Lied 362: 2

Presentatie van Anita Berghege en Marianne van Helden-Welmers

Marianne van Helden - Welmers, zal vanaf 1 januari 2018 penningmeester zijn van het college van kerkrentmeesters. We zijn blij dat je deze verantwoordelijke taak op je wilt nemen.

Anita Berghege, jij bent pas begonnen als bezoekdame in de sectie de Dennenkamp. Samen met tientallen mensen in verschillende secties vorm jij het pastorale netwerk.

Voor jullie beiden geldt, net als voor veel andere vrijwilligers in het pastoraat en in de andere kerkgroepen, dat jullie in aanraking komen met vertrouwelijk informatie. Daarom wil ik jullie vragen:

Beloven jullie geheim te houden wat jullie in vertrouwen wordt verteld

Wat is daarop je antwoord? Marianne, Anita

Gemeentelieden gaan (indien mogelijk) staan:

Aanvaarding (vraag aan de gemeente)

vg. Gemeente,
dit zijn de nieuwe voorzitters van de kerkenraad,
dit is de nieuwe penningmeester van het college van kerkrentmeesters,
dit is een nieuwe bezoeker in de sectie de Dennenkamp.
wilt u hen in uw midden ontvangen
en hen hooghouden in hun ambt en in hun taak?

gem. Ja, dat willen wij van harte

Zegen

vg. God, die de bron is van liefde en leven
zal bij jullie zijn en jullie kracht geven,
zodat jullie op de weg van Jezus, onze Heer
trouw en vruchtbaar kunnen werken,
onder de leiding van zijn Geest. Amen

Lied: 362: 3

Afkondiging van overlijden

Op 6 december overleed Catharina de Stigter- Janse, Ommershoflaan 35 op een leeftijd van 86 jaar.
Mevrouw de Stigter was gastlid bij ons en kwam soms met haar dochter bij ons in de kerk.
De afscheidsdienst is op dinsdag 12 december om 10.30 uur in de Oude Kerk.
Gelegenheid tot afscheidnemen is op zondag 10 december van 14.00- 17.00 uur in Felixoord.
Mw. de Stigter heeft zich jarenlang ingezet voor de verspreiding van kinderbijbels in alle mogelijke talen. Daarom zingen we om haar te gedenken lied 313 vers 1.

Lied: 313: 1 (Een rijke schat van wijsheid)

Gebeden

Goede God,

Wij danken u voor uw woord dat steeds weer nieuw is,
voor uw liefde en trouw die ons ook vandaag nabij is.

Wij bidden U o u wilt zijn bij de familie de Stigter en bij allen die verdrietig zijn om het overlijden van mevrouw de Stigter. Wij danken u voor wat zij heeft betekend in haar leven, voor haar man en kinderen en voor de duizenden mensen over de wereld die dankzij haar inzet een kinderbijbel kregen.

Wij bidden u voor de mensen die vandaag hun ambt hebben neergelegd.

Geef dat zij op een positieve manier kunnen terugkijken
en weten dat hun inzet gezien is en gewaardeerd.

Wij bidden u voor allen die in onze gemeente een taak vervullen.

Geef hen vreugde en voldoening bij het vrijwilligerswerk
en geef dat er ook ruimte en begrip is als het soms even teveel is.

Wij bidden u voor de wereld waarin wij kerk-zijn en leven,

om vrede voor Israel en Palestina bidden wij,

om wijsheid voor regeringsleiders

en om uithoudingsvermogen voor allen die zich inzetten voor vrede, gerechtigheid en behoud van de schepping

In de stilte van het moment laten wij ons hart tot u spreken.

Onze Vader

Na de dienst wil ik vragen of alle ambtsdragers die vandaag hun ambt hebben neergelegd en zij die vandaag een taak op zich hebben genomen hier vooraan gaan staan, zodat we ze een hand kunnen geven en kunnen bedanken.

Slotlied (*staande gezongen*) *Ga maar gerust: 1 en 3*

Ga maar gerust, want ik zal met je mee gaan
Ik ben je baken, ook in de diepe nacht
Ik ben de stem, die steeds in jou zal opstaan
Ik ben de hand, die op je vriendschap wacht
Ik ben het licht dat voor je voeten uitgaat
Ik ben de wind waardoor je adem haalt

Ga maar gerust, want ik zal met je mee gaan
Ik ben de liefde, die een mens je schenkt
Ik ben de hoogste toon, die je kunt aanslaan
Ik ben de verte, die verlangend wenkt
En, kom je thuis, de laatste mist verdwenen
ben ik de hand, die al je tranen wist.

Wegzending en zegen (*afgesloten met gezongen 'amen'*)

de Heer zij naast u
om u in de armen te sluiten en
om u te beschermen tegen het gevaar,
de Heer zij onder u om u op te
vangen wanneer u dreigt te vallen,
de Heer zij in u om u te troosten wanneer u verdriet hebt,
de Heer omgeve u als een beschermende muur
wanneer anderen over u heen vallen,
de Heer zij boven u om u te zegenen.
Zo zegene u God onze Heer, vandaag, morgen en in de eeuwigheid.